

במדבר ח"ח שיחה א'

"ושמרו את כהנתם" נאמר בפרשה המדברת בלויים, שמזה מכריח רש"י שהכוונה היא לעבודה (שהציונים בנוגע לכהונה עצמה מקומם בפרשת אמור), שאף שבפסח מצרים עשו בני"א את העבודות דקבלה שחיטה וזריקה מ"מ לא יעשו בני לוי עבודות אלו, אף שהלויים הם "תחתיהם בשליחותם".

ברש"י (ג, י): "ושמרו את כהנתם, קבלת דמים וזריקה והקטרה ועבודות המסורות לכהנים".

צריך להבין, מדוע מפרש רש"י ש"כהנתם" קאי על עבודות ולא כפירוש האבן עזרא שהאזהרה היא על הכהנים עצמם, שלא יביאו את עצמם לידי פסלות?

ועוד קשה דלכאורה מלשון רש"י (שמוסיף ו' - "ועבודות המסורות לכהנים") משמע שקבלה וזריקה והקטרה אינם בכלל "עבודות המסורות לכהנים".

והביאור בזה: בפסוק זה ישנו תפקיד ומינוי חדש לכהנים, ואם הכוונה היא לשמירת הכהנים גופא היה צריך ענין זה להיאמר בפרשת אמור. ולכן מפרש רש"י שכאן הכוונה לעבודה. אך צריך להבין מדוע נאמר ציווי זה לכהנים באמצע פרשה שמדברת בלויים. אלא שמכיון שמדובר בנוגע ללויים שעבודתם הוא "תחתיהם בשליחותם", שהם שלוחים של כל ישראל, אזי ישנה הוה אמינא שבעבודות ששייכים לבני ישראל יכולים בני לוי לקיימם בשליחות כל ישראל. ולכן באה הציווי ד"ושמרו את כהנתם".

דהנה, בפסח מצרים מצינו שבני ישראל קיבלו את הדם ("ולקחו את הדם"), וזרקוהו ("ונתנו על המשקוף גו") והקטירוהו על גבי האש ("צלי אש"). ולכן מונה רש"י את ג' עבודות אלו שבהם ישנה הו"א שבני לוי יכולים לקיימם בפסח דורות כמו שבנ"י קיימו אותם בפסח מצרים, ואח"כ מוסיף במכל שכן וקל וחומר (שהכהנים צריכים לשמור את) ה"עבודות המסורות לכהנים" העבודות שמלכתחילה אין להם שייכות לבני ישראל.

וההוראה: אף שכל בני"א נקראו "ממלכת כהנים" מ"מ אם בני"א מתקרבים לעבודה הנה לא רק שאין זה תוספת קדושה אלא אדרבא זהו ביטול מציאותם, ומכ"ש וק"ו שכן הוא בענין המחיצה שבין ישראל לעמים, שדוקא ע"י "המבדיל בין ישראל לעמים" ישנו שלום אמיתי בעולם.